EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 10.03.1998
KOM(1998) 88 slutlig

98/ 0062 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött

(kodifierad version)

(framlagt av Kommissionen)

[redacted]

MOTIVERING

1. Inom "Medborgarnas Europa" fäster kommissionen stor vikt vid gemenskapsrättens förenkling och klarhet för att den skall bli mer tillgänglig och begriplig för medborgarna och därmed ge dem nya möjligheter och tillfälle att utnyttja de specifika rättigheter som de kan åberopa.

   Målsättningen kan dock inte uppnås så länge som ett stort antal bestämmelser som ändrats många gånger, ofta på ett genomgripande sätt, fortfarande återfinns utspridda delvis i den ursprungliga rättsakten och delvis i de senare ändringsakterna. Detta medför efterforskningar och jämförelser av ett stort antal rättsakter för att finna ut vilka bestämmelser som är i kraft.

   Gemenskapsrättens klarhet och begriplighet är därför beroende av att bestämmelser som ofta ändrats blir föremål för kodifiering.

2. Genom sitt beslut av den 1 april 1987 uppdrog kommissionen åt sina enheter att företa en officiell kodifiering av rättsakter senast efter det att de ändrats för tionde gången, samtidigt som den underströk att detta var en minimiregel eftersom enheterna i syfte att uppnå en klar och begriplig gemenskapslagstiftning bör eftersträva att så snart som möjligt företa en kodifiering av de texter som de har ansvar för.

3. I ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Edinburg i december 1992 bekräftades dessa absoluta prioriteringar, samtidigt som vikten av en officiell kodifiering underströks "eftersom den garanterar rättssäkerhet i fråga om vilken lagstiftning som är tillämplig vid en given tidpunkt i en given fråga".

   När kodifieringen utförs skall gemenskapens normala lagstiftningsförfarande respekteras fullt ut.

   Eftersom inga ändringar får införas i rättsakterna vad gäller innehållet vid en officiell kodifiering enades Europaparlamentet, rådet och kommissionen genom ett interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod i syfte att snabbt kunna anta kodifierade rättsakter.

4. Detta förslag till kodifiering ([1]) av rådets förordning (EEG) nr 3013/89 av den 25 september 1989 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött, syftar till att verkställa denna slags kodifiering. Den nya förordningen ersätter de olika förordningar som är föremål för kodifieringsförfarande ([2]); det följer de kodifierade texterna innehållsmässigt och begränsar sig därmed till en omgruppering av dem genom att endast tillföra de formella ändringar som själva kodifieringsförfarandet kräver.

5. Detta förslag till kodifiering har utarbetats på grundval av en förberedande konsolidering av texten i förordning (EEG) nr 3013/89, på alla officiella språk, och ändringsrättsakterna som har utförts via informationssystemet för Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer enligt Europeiska rådets slutsatser i Edinburg. Den tidigare numreringen av artiklarna har bevarats för att underlätta läsningen; den anges i marginalen, den nya återfinns ovanför artiklarna; dessa två numreringar återges i en jämförelsetabell som finns i bilaga 2, del A, till den kodifierade förordningen.

([1]) Förslaget finns infört i lagstiftningsprogrammet för 1997.
([2]) Bilaga 2, del B, i detta förslag.

Förslag till

Rådets förordning (EG) nr .../...

av den.....

om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

med beaktande av följande:

1)	Rådets förordning (EEG) nr 3013/89 av den 25 september 1989, om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött ([3]) har undergått flera och omfattande ändringar ([4]). För att skapa klarhet och av praktiska skäl bör därför en kodifiering företas av nämnda förordning.		
2)	För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den kompletteras av en gemensam jordbrukspolitik som framför allt innefattar en gemensam organisation av marknaderna för olika jordbruksprodukter. En sådan organisation kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är fråga om.	1.	3013/89
3)	För att uppnå målen i artikel 39 i fördraget, särskilt marknadsstabilitet och en skälig levnadsstandard för berörda jordbrukare, är det nödvändigt att behålla vissa åtgärder som underlättar anpassning av utbudet till marknadens krav. Det är särskilt viktigt att gemenskapens får- och getköttsproducenter fortsättningsvis får bidrag för att kompensera inkomstbortfall och att interventionsåtgärder behålls.	3.	
4)	Det bör fastställas ett baspris, vid vilket interventionsåtgärder börjar tillämpas och som skyddar gemenskapens marknad mot fluktuationer i världsmarknadspriset på vissa produkter inom sektorn.	7.	

([1])
([2])
([3]) EGT nr L 289, 7.10.1989, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1589/96 (EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 25).
([4]) Se bilaga 2, del B.

5)	Bidragsbeloppet som producenterna får, vilket bestäms på grundval av ett enhetligt inkomstbortfallsbelopp inom gemenskapen, måste ta hänsyn till de olika specialiseringar av produktionssystemen som finns inom gemenskapen. För att begränsa ökningen av budgetkostnaderna inom denna sektor, har det varit nödvändigt att fastställa att det fulla bidraget högst får beviljas för 1 000 djur per producent i de mindre gynnade områdena, som definieras i rådets direktiv 75/268/EEG ([1]), och för högst 500 djur per producent i övriga områden. Över dessa nivåer reduceras bidraget per djur med 50 %.	4.	3013/89 (anpassad)
6)	Av administrativa skäl är det lämpligt att det senaste datumet för betalning av bidraget sammanfaller med utgången av budgetåret.	2.	2069/92 (anpassad)
7)	Den uppåtgående trenden i antalet tackor inom gemenskapen och det avsevärda prisfall som blir följden har allvarliga effekter på marknadsjämvikten. Denna utveckling som delvis har bromsats upp av de olika åtgärder som införts särskilt vad gäller priser och stabilisatorer, har ändå lett till en produktionsökning och en stegring av utgifterna hos den Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.	3.	(anpassad)
8)	Följaktligen bör, om inte annat följer av särskilda bestämmelser tillämpliga på producentgrupper, ett individuellt tak införas för varje producent på grundval av de samlade bidrag som beviljats för regleringsåret 1991 för varje producent.	4.	(anpassad)
9)	Med hänsyn till utvecklingen av produktionen i gemenskapen bör denna totalsumma emellertid multipliceras med en koefficient fastställd för varje medlemsstat och som uttrycker förhållandet mellan det totala antalet bidragsberättigande tackor vid början av 1989, 1990 och 1991 och det totala antalet bidragsberättigande djur under regleringsåret 1991. Särbestämmelser måste dock fastställas för Tyskland för att ta hänsyn till vissa speciella problem i de nya delstaterna.	5.	
10)	Nya producenter och nuvarande producenter, vars referensbesättningar inte motsvarar den normala utvecklingen av antalet tackor, får inte uteslutas från rätten till bidrag. I detta syfte bör det skapas en nationell reserv som inledningsvis byggs upp genom uttag av en fast andel av alla producenters individuella tak. Det bör antas bestämmelser om att öka reserven i de mindre gynnade områdena.	6.	

([1]) EGT nr L 128, 19.5.1975, s. 1. Direktivet ersatt genom rådets förordning (EG) nr 950/97 (EGT nr L 142, 2.6.1997, s. 1).

11)	Förändringar i bidragsmottagarens tillgångar eller produktionskapacitet kan göra det nödvändigt att ändra nivån på produktionen. De rättigheter till bidrag som förvärvats avseende individuella tak bör kunna överlåtas, på vissa villkor, till andra producenter. I syfte att göra detta system med överlåtelser så flexibelt som möjligt, bör det medges att överlåtelse av bidragsrättigheter kan ske även om jordbruksföretag inte överlåts. Överlåtelsen bör omfattas av regler som medger att vissa rättigheter överlämnas, utan betalning till den nationella reserven, detta särskilt för att nya producenter skall kunna få rättigheter.	7.	2069/92 (anpassad)
12)	För att ta hänsyn till det faktum att producenter skall kunna minska sin produktion under en begränsad period, bör medlemsstaterna bemyndigas att kunna tillåta en tillfällig upplåtelse av bidragsrättigheter.	8.	
13)	Det bör skapas en koppling mellan känsliga områden eller platser och produktionen av får och getter, i syfte att säkerställa att denna produktion upprätthålls särskilt i de områden där det inte finns något annat alternativ.	9.	
14)	Det individuella taket för bidraget per producent leder till en begränsning av antalet bidragsberättigande tackor och getter.	2.	233/94 (anpassad)
15)	Denna åtgärd gör det överflödigt med begränsningar per djur med avseende på fastställandet av storleken på de bidrag som skall utbetalas i denna sektor, dock utan att påverka de bidragsrättigheter som producenterna redan har. Det bör därför införas en möjlighet att korrigera de individuella taken.	3	
16)	Införandet av ett individuellt tak per producent för rätten till bidrag kan orsaka administrativa svårigheter för vissa producentsammanslutningar, särskilt sammanslutningar av familjemedlemmar, när rätten till bidrag överförs mellan medlemmarna i sådana sammanslutningar. Med avseende på en korrekt förvaltning bör det därför föreskrivas att vissa sammanslutningar under vissa villkor kan befrias från att till den nationella reserven betala den procentandel av bidragsrättigheterna som föreskrivs i fall av överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretaget. Denna bestämmelse får inte leda till en ökning av de individuella bidragsrättigheter som för närvarande beviljas i varje medlemsstat och inte heller leda till att nya producentsammanslutningar uppstår enbart i syfte att undvika den betalning till den nationella reserven av procentandelen av bidragsrättigheterna vilken föreskrivs i fall av överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretag.	2.	1265/95 (anpassad)

17)	Det individuella taket har fastställts med ledning bl.a. av det totala bidragsbelopp som under regleringsåret 1991 beviljats varje producent. Eftersom detta regleringsår i Italien och Grekland utgjorde ett övergångsår mellan två olika bidragssystem kunde ett antal producenter inte lämna in någon ansökan om bidrag för regleringsåret 1991 motsvarande antalet bidragsberättigade djur. För att avhjälpa denna situation verkar det lämpligt, att dels för Italien, dels för Grekland upprätta en särskild reserv som motsvarar det beräknade maximibeloppet för de bidragsrättigheter som de berörda producenterna gått miste om. I detta syfte bör det föreskrivas att de behöriga myndigheterna i dessa båda medlemsstater inledningsvis får bevilja nya bidragsrättigheter inom gränserna för den särskilda reserv som avses ovan. Senare, efter att kommissionen har kontrollerat att de bidragsrättigheter som på detta sätt beviljats fördelas på ett korrekt sätt, särskilt i de regioner som mest påverkats av denna situation, skall den nationella reserven för Italien och Grekland höjas med ett belopp som motsvarar summan av de nya bidragsrättigheter som beviljats med verkan från och med regleringsåret 1995.	3.	1265/95
18)	Det är nödvändigt att fastställa villkoren för att Tyskland skall kunna anta särbestämmelser för att beakta de särskilda problem som kvarstår i de nya delstaterna.	1.	1589/96 (anpassad)
19)	För att underlätta övergången från de bestämmelser som för närvarande gäller i de nya tyska delstaterna till det bidragssystem som tillämpas inom resten av gemenskapen, kan vissa övergångsåtgärder komma att bli nödvändiga.	2.	
20)	I samband med produktion av får- och getkött har miljöskyddet blivit en viktig faktor som det måste tas hänsyn till. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att begränsa eller upphäva utbetalningar inom bidragsordningen för får- och getköttsproducenter om producenten i fråga inte helt och hållet uppfyller de miljöskyddsregler som fastställs av varje medlemsstat, förutsatt att sanktionen står i ett rimligt förhållande till överträdelsen.	4.	233/94
21)	Interventionsåtgärder bör ske i form av stöd till privat lagring, vilket minst påverkar den normala avsättningen av produkterna.	5.	3013/89

22)	När vissa kriterier såvitt avser marknadspriserna är uppfyllda bör beslut att bevilja stöd till privat lagring i regel fattas inom ramen för ett anbudsförfarande. Beslut att bevilja stöd till privat lagring vid förutfastställelse av stödbeloppet skulle dock kunna förbättra effektiviteten av stödet till privat lagring när det i brådskande fall är nödvändigt med privat lagring på grund av en särskilt besvärlig marknadssituation i ett eller flera prisnoteringsområden. Det är alltså nödvändigt att bemyndiga kommissionen att tillämpa förfarandet med förutfastställelse av stödbeloppet när denna marknadssituation har konstaterats även om ovannämnda marknadspriskriterier inte är uppfyllda.	3.	1589/96 (anpassad)
23)	Syftet med ovan nämnda bidrag är att tillförsäkra producenterna en skälig inkomst. Men med hänsyn till de avsättningsmöjligheter som finns på gemenskapens marknad och gemenskapens internationella åtaganden bör dock produktionen av får- och getkött inte längre uppmuntras när väl gemenskapens sammanlagda djurbestånd överstiger en viss nivå som fastställts med beaktande av marknadssituationen. Därför bör den garanti som interventionsåtgärderna ger reduceras, varvid den maximalt garanterade nivån bör fastställas till den nivå som gällde tackor den 31 december 1987 i de berörda områdena och det bör införas bestämmelser om en eventuell senare ändring av den garanterade nivån.	6.	3013/89
24)	Införandet av individuellt tak per producent för rätten till bidrag under det att får- och getbeståndet bibehålls på sin nuvarande nivå, bör avsevärt minska risken för att budgeten överskrids. I detta syfte bör den koefficient för reduceringen av det baspris som anges i artikel 13.2 i denna förordning fastställas till den nivå som bestämts för regleringsåret 1990.	10	2069/92 (anpassad)
25)	Handelsregleringar i kombination med prisregleringar, bidrag och interventionsåtgärder, som innefattar en ordning med importtullar, bör tjäna till att stabilisera gemenskapens marknad. Dessa handelsregleringar följer av avtalen som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, hädanefter kallade "GATT-avtalen".		

26)	De behöriga myndigheterna bör ges möjlighet att kontinuerligt följa handelsutvecklingen för att kunna uppskatta marknadens utveckling och, när det är nödvändigt, vidta åtgärder i enlighet med denna förordning. I detta syfte bör det föreskrivas att importlicenser skall utfärdas och, vid behov, även exportlicenser samt att säkerhet skall ställas för det faktiska genomförandet av de transaktioner för vilka dessa licenser begärs.	11.	3013/89 (anpassad)
27)	För att förhindra eller motverka de negativa effekterna på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa jordbruksprodukter, bör en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter, om vissa villkor har uppfyllts.		
28)	Det är lämpligt, under vissa villkor, att tilldela kommissionen kompetens att öppna och förvalta tullkvoter som följer av GATT-avtalen.		
29)	Förutom ovannämnda system bör det, i den mån som krävs för att marknaden skall fungera korrekt, införas möjlighet att reglera tillämpningen av aktiv eller passiv förädling och att, när marknadssituationen så kräver, helt eller delvis förbjuda sådan tillämpning.	13.	3013/89 (anpassad)
30)	Systemet med tullar gör det möjligt att avvara alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser. Dock kan systemet med priser och tullar i undantagsfall visa sig vara bristfälligt. I sådana fall bör gemenskapen ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla nödvändiga åtgärder, i syfte att skydda marknaden mot de störningar som kan uppkomma som ett resultat av att de tidigare importhindren avskaffats. Dessa åtgärder måste överensstämma med de skyldigheter som följer av GATT-avtalen.	14.	(anpassad)
31)	Det bör finnas möjlighet att vidta åtgärder om en väsentlig prisökning stör eller hotar att störa gemenskapsmarknaden. Marknadssituationen kräver att denna möjlighet också ges vid ett väsentligt prisfall.	1.	1855/74 (anpassad)
32)	De restriktioner i den fria rörligheten som uppkommer till följd av åtgärder avsedda att förhindra spridning av djursjukdomar kan skapa svårigheter på marknaden i en eller flera medlemsstater. För att lösa sådana situationer bör det införas undantagsåtgärder för att stödja marknaden.	15.	3013/89
33)	För att underlätta verkställandet av de föreslagna åtgärderna bör det inrättas en förvaltningskommitté i vilken det upprättas ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.	16.	

34)	I den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött måste tillbörlig hänsyn tas till målen i både artikel 39 och artikel 110 i fördraget.	17.	3013/89
35)	Den inre marknadens korrekta funktion baserad på ett gemensamt prissystem skulle äventyras om vissa stödformer beviljas. Därför bör de bestämmelser i fördraget som möjliggör utvärdering av stöd beviljat av medlemsstaterna samt förbud mot de stödformer som är oförenliga med den gemensamma marknaden tillämpas på får- och getköttssektorn.	18.	(anpassad)
36)	Medlemsstaternas utgifter vid fullgörandet av de skyldigheter som denna förordning medför faller på gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken ([1]).	20.	(anpassad)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

([1]) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 (EGT nr L 125, 8.6.1995, s. 1).

KAPITEL I

Tillämpningsområde

3013/89
(anpassad)

Artikel 1

3890/92 art. 5.1
(anpassad)

Artikel 1

Den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött skall omfatta regleringar av både priser och handel och täcka följande produkter:

KN-nummer	Varuslag	
(a) 0104 10 30	Lamm (upp till ett år gamla)	
0104 10 80	Andra levande får än renrasiga avelsdjur	
0104 20 90	Andra levande getter än renrasiga avelsdjur	
0204	Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst	
0210 90 11	Kött av får eller get, med ben, saltat eller rimsaltat, torkat eller rökt	
0210 90 19	Kött av får eller get, benfritt, saltat eller rimsaltat, torkat eller rökt	
(b) 0104 10 10	Renrasiga avelsdjur av får, levande	
0104 20 10	Renrasiga avelsdjur av get, levande	
0206 80 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, färska eller kylda, inte avsedda för tillverkning av farmaceutiska produkter	
0206 90 99	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, frysta, inte avsedda för tillverkning av farmaceutiska produkter	
0210 90 60	Ätbara slaktbiprodukter av får eller get, saltade eller rimsaltade, torkade eller rökta	
ex 1502 00 90	Fetter av får eller get, andra än sådana enligt nr 1503.	1096/94 art. 1.2 – 1734/96 art. 1
(c) 1602 90 72 1602 90 74	Kött och slaktbiprodukter av får eller get, beredda eller konserverade på annat sätt, okokta; blandningar av kokt kött eller slaktbiprodukter och okokt kött eller slaktbiprodukter	1734/96 art. 1
(d) 1602 90 76 1602 90 78	Kött och slaktbiprodukter av får eller get, beredda eller konserverade på annat sätt	1734/96 art. 1 (anpassad)

[redacted]

KAPITEL II

Pris-, bidrags- och interventionsåtgärder

Artikel 2

För att främja initiativ inom näringslivet som syftar till att underlätta anpassning av utbudet till marknadens behov får följande gemenskapsåtgärder vidtas med avseende på de produkter som nämns i artikel 1:

a) Åtgärder för att förbättra uppfödning av får och getter.

b) Åtgärder för att stödja en förbättring av produktions-, förädlings- och marknadsorganisationen.

c) Åtgärder för att förbättra kvaliteten.

d) Åtgärder för att möjliggöra upprättandet av prognoser på kort och lång sikt på grundval av utnyttjade produktionsmedel.

e) Åtgärder för att lättare kunna följa utvecklingen av marknadspriserna.

Allmänna regler avseende dessa åtgärder skall antas i enlighet med artikel 43.2 i fördraget.

Artikel 3

1. I enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget skall ett baspris för färska och kylda slaktkroppar av får fastställas årligen för nästföljande regleringsår.

2. När baspriset fastställs skall hänsyn särskilt tas till

a) situationen på marknaden för fårkött innevarande år,

b) framtidsutsikterna för produktion och konsumtion av fårkött,

c) produktionskostnaderna för fårkött,

d) marknadssituationen inom de andra sektorerna för animalieprodukter, särskilt nötköttssektorn,

e) tidigare erfarenheter.

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen fastställa säsongsanpassade baspriser för att ta hänsyn till de normala säsongmässiga variationerna på gemenskapens marknad för fårkött.

3. Regleringsåret skall börja den första måndagen i januari och sluta dagen före denna dag nästföljande år, utom när rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen fattar ett annat beslut.

3013/89
(anpassad)

AVDELNING I

Artikel 2

Artikel 3

[redacted]

Artikel 4	3013/89	*Artikel 4*
1. Varje vecka skall ett genomsnittligt, viktat pris på färska och kylda slaktkroppar av får fastställas på gemenskapens representativa marknader på grundval av de priser som noterats på den representativa marknaden eller marknaderna i varje prisnoteringsområde för gemenskapens standardkvalitet av färska och kylda slaktkroppar av får, med beaktande av den relativa volymen av den totala produktionen av fårkött inom varje prisnoteringsområde.		
Med prisnoteringsområde avses	(anpassad)	
— regionen Storbritannien,		
— regionen Nordirland,		
— alla andra medlemsstater var för sig.		
2. Gemenskapens prisnotering för den standardkvalitet som avses i punkt 1 skall avse den i genomsnitt mest utbredda produktionen inom gemenskapen av besättningar specialiserade på produktion av fårkött från tunga lamm.	(anpassad)	
Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen		
— bestämma standardkvaliteten,		
— fastställa en definition av vilka lamm som är uppfödda till tunga slaktkroppar.		
3. Med producent av lätta lamm avses en fåruppfödare som avsätter fårmjölk eller produkter av fårmjölk. Alla andra fåruppfödare anses vara producenter av tunga lamm.		
4. Medlemsstaterna skall, på ett för kommissionen tillfredsställande sätt och senast inför regleringsåret 1991, införa ett system för att kunna skilja mellan producenter av tunga lamm och producenter av lätta lamm.		
5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas enligt förfarandet i artikel 25.		
Artikel 5		*Artikel 5*
1. Ett bidrag skall beviljas i den omfattning som är nödvändig för att kompensera ett inkomstbortfall för gemenskapens fårköttsproducenter under ett regleringsår.		
I detta syfte skall ett enhetligt inkomstbortfallsbelopp fastställas, som uppgår till skillnaden, per 100 kg slaktvikt, mellan det baspris som avses i artikel 3.1 och det aritmetiska medelvärdet av de veckovisa marknadspriser som noteras i enlighet med artikel 4.		

2. Storleken av det bidrag per tacka som skall betalas till de producenter av tunga lamm som avses i artikel 4.3 skall beräknas genom att multiplicera det inkomstbortfallsbelopp som avses i punkt 1 i denna artikel med en koefficient som för hela gemenskapen uttrycker den årliga, genomsnittliga produktionen av kött från tunga lamm per tacka som föder sådana lamm, uttryckt per 100 kg slaktvikt. 3013/89

3. Storleken av det bidrag per tacka som skall betalas till de producenter av lätta lamm som avses i artikel 4.3 skall beräknas genom att multiplicera det inkomstbortfallsbelopp som avses i punkt 1 i denna artikel med en koefficient som uppgår till 80 % av koefficienten enligt punkt 2 i denna artikel. (anpassad)

2069/92 art. 1.1 (anpassad)

4. Varje producent skall få det bidrag som är beräknat för den kategori vilken han tillhör. Dock kan en producent som avsätter fårmjölk eller fårmjölksprodukter, om han kan bevisa att minst 40 % av de lamm som fötts på hans anläggning har blivit uppfödda till tunga lamm i syfte att bli slaktade, efter ansökan bli berättigad att få bidraget för tunga lamm, i proportion till det antal lamm som fötts på anläggningen och som är uppfödda till tunga lamm.

5. För att kompensera inkomstbortfall för getköttsproducenter skall ett bidrag beviljas (anpassad)

a) dels inom de områden som avses i bilaga 1,

b) dels inom bergsområden enligt definitionen i artikel 23.1 i förordning (EG) nr 950/97, vilka inte har tagits med i bilaga 1 till denna förordning, under förutsättning att det enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 25 fastställs att produktionen i dessa områden uppfyller följande två kriterier:

   — Getuppfödningen har som huvudsakligt syfte att producera getkött.

   — Metoderna för får- och getuppfödning liknar varandra.

Bidraget per honget skall vara 80 % av det bidrag per tacka som avses i punkt 2. 2069/92 art. 1.1

6. Före utgången av varje halvår skall kommissionen – i enlighet med förfarandet i artikel 25 – uppskatta det förväntade inkomstbortfallet för hela regleringsåret och det förväntade bidragsbeloppet.

På grundval av detta uppskattade inkomstbortfall, är medlemsstaterna bemyndigade att betala alla sina producenter ett halvårsvis förskottsbelopp på 30 % av det förväntade bidraget.

Medlemsstaterna får besluta att dessa två förskottsbelopp skall betalas som ett belopp vid utgången av det andra halvåret. | 3013/89

Det slutgiltiga bidragsbeloppet skall fastställas utan dröjsmål efter utgången av det berörda regleringsåret och senast den 31 mars. Ett eventuellt restbelopp skall betalas ut före den 15 oktober samma år. | 2069/92 art. 1.1

Bidragen skall utbetalas till producenterna på grundval av det antal tackor eller hongetter som producenten hållit på sin anläggning under en minimiperiod, vilken skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 25. | 3013/89

7. Till och med slutet av regleringsåret 1994 skall de bidrag till får- och getköttsproducenter som avses i artikel 5 beviljas med det fulla beloppet för högst 1 000 djur per producent i de mindre gynnade områdena enligt artikel 3.3, 3.4 och 3.5 i direktiv 75/268/EEG och för högst 500 djur per producent i övriga områden. | 233/94 art. 1.1

Över de tak som anges i första stycket skall bidraget till och med slutet av regleringsåret 1994 uppgå till 50 % av det beräknade beloppet.

När det rör sig om grupper, sammanslutningar eller andra former av samverkan mellan producenter, skall de tak som anges i första stycket tillämpas individuellt på varje enskild producent.

8. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen anta allmänna bestämmelser för tillämpningen av denna artikel, och särskilt definiera vilka producenter som skall beviljas ett bidrag, vilka tackor som är bidragsberättigande och, för de områden som avses i punkt 5, vilka getter som är bidragsberättigande. | 3013/89

Rådet får med samma förfarande besluta om följande:

— Bidraget får utvidgas till att gälla vissa tackor av bergsfår som föds upp i noggrant definierade områden med särskilt svåra produktionsvillkor och som inte är bidragsberättigande. I sådana fall skall bidraget uppgå till 70 % av det bidrag som beviljas för bidragsberättigande tackor enligt punkt 2.

— Bidraget får beviljas till enbart de producenter som har ett visst minimiantal tackor eller, i de områden som avses i punkt 5, ett visst minimiantal tackor eller hongetter.

9. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 25 fastställa följande:

— I förekommande fall det tackbidrag, som betalas ut till de producenter som anges i punkterna 2 och 3, per tacka av bergsfår enligt punkt 8 och per honget i de områden som anges i punkt 5.

— De koefficienter som skall gälla för varje helt regleringsår och som avses i punkt 2.

— Tillämpningsföreskrifter för denna artikel som särskilt täcker inlämning av bidragsansökningarna och utbetalning av bidraget.

10. De utgifter som uppkommer inom ramen för det system som avses i denna artikel skall anses utgöra en del av de interventionsåtgärder som syftar till att stabilisera jordbruksmarknaderna.

3013/89

Artikel 6

1. Ett individuellt tak per producent införs härmed avseende beviljandet av de bidrag som föreskrivs i artikel 5.

I fall när producenten har beviljats bidrag före regleringsåret 1992, skall bidraget för regleringsåret 1993 och regleringsåren därefter begränsas till det antal djur för vilket bidrag betalades ut regleringsåret 1991, och detta antal skall multipliceras med den koefficient som anges i punkt 5 i denna artikel.

Då denna koefficient är större än ett, får medlemsstaterna emellertid besluta att de ytterligare bidragsrättigheter som uppkommer därav helt eller delvis får användas för att fylla på den nationella reserv som anges i artikel 7.1.

Taken skall reduceras så att det blir möjligt att skapa den nationella reserv som anges i artikel 7.1.

2. I fall när naturliga omständigheter har lett till att bidraget för regleringsåret 1991 inte betalats ut, helt eller delvis, skall det antal djur användas som motsvarar det antal för vilket bidrag betalats ut närmast föregående regleringsår. I fall när bidraget för regleringsåret 1991 inte betalats ut, helt eller delvis, till följd av tillämpningen av sanktioner i detta syfte, skall det antal djur användas som konstaterats vid den kontroll som gett upphov till sanktionerna.

3. När det rör sig om grupper, sammanslutningar eller andra former av samverkan mellan producenter, skall de tak som fastställs i punkt 1 tillämpas individuellt för varje ansluten medlem enligt följande regel:

2069/92 art. 1.2

Artikel 5a

a) Om gruppen har anmält den fördelningsnyckel som använts för får- och getbeståndet avseende regleringsåret 1991, och som anges i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2385/91 ([1]), till den behöriga myndigheten enligt artikel 4 i den nämnda förordningen, skall dessa tak fastställas för varje producerande medlem med denna fördelningsnyckel som grund.

2069/92 art. 1.2 (anpassad)

b) Om gruppen inte har anmält den fördelningsnyckel som anges i a avseende regleringsåret 1991 till den behöriga myndigheten, skall bidraget betalas till gruppen för det antal djur som gruppen beviljades bidrag för regleringsåret 1991, enligt förfarandet i punkt 1. Ett individuellt tak skall fastställas för varje producerande medlem avseende regleringsåret 1993, enligt den fördelningsnyckel som gruppen meddelat.

Om gruppens sammansättning senare ändras, skall vid bidragsbetalning till gruppen hänsyn tas till det individuella taket för varje producerande medlem som lämnat eller anslutit sig till gruppen.

(anpassad)

4. Följande bestämmelser skall gälla för bidragsrättigheterna:

a) Bidragsrättigheter förbehålls de producenter som har beviljats bidraget för regleringsåret 1991 och som även har ansökt om ett bidrag för regleringsåret 1992.

(anpassad)

b) Om en producent säljer eller på annat sätt överlåter sitt jordbruksföretag, får han överlåta alla sina bidragsrättigheter till den som övertar jordbruksföretaget.

Producenten får även överlåta, helt eller delvis, sina rättigheter till andra producenter utan att överlåta sitt jordbruksföretag. Kommissionen får, enligt förfarandet i artikel 25, utarbeta särskilda bestämmelser avseende det minsta antal som kan bli föremål för den partiella överlåtelsen.

När det sker en överlåtelse utan att jordbruksföretaget överlåts, skall en del, som inte överstiger 15 %, av de bidragsrättigheter som överlåts avstås utan kompensation till den nationella reserven i den medlemsstat i vilken brukningsenheten är belägen, för att gratis fördelas till nya producenter eller till andra prioriterade producenter som avses i artikel 7.2.

([1]) EGT nr L 219, 7.8.1991, s. 15.

Från och med regleringsåret 1995 skall tredje stycket dock inte gälla för sammanslutningar av producenter som motsvarar de villkor som kommissionen skall fastställa enligt förfarandet i artikel 25 när rättigheter överlåts mellan medlemmar i samma sammanslutning.

För att inte äventyra tillämpningen av tredje stycket skall dessa villkor åtminstone ta hänsyn till

— medlemmarnas ställning i sammanslutningen,

— hur länge medlemmarna har tillhört och deltagit i sammanslutningen,

— sammanslutningens sammansättning.

1265/95 art. 1.1 (anpassad)

c) Medlemsstaterna

— måste vidta de åtgärder som krävs för att undvika att bidragsrättigheter flyttas från känsliga områden eller regioner där fårproduktion är särskilt viktig för den lokala ekonomin,

— får föreskriva antingen att överlåtelsen av rättigheter utan att jordbruksföretaget överlåts utförs direkt mellan producenterna eller att den utförs via den nationella reserven.

2069/92 art. 1.2

d) Medlemsstaterna får, före ett datum som skall fastställas, tillåta att det sker tillfälliga upplåtelser av den del av bidragsrättigheterna som den producent som beviljats rättigheterna inte avser att utnyttja.

e) Bidragsrättigheter som har överlåtits eller tillfälligt upplåtits till en producent skall läggas till de rättigheter som ursprungligen beviljats denne.

(anpassad)

f) Kommissionen skall fastställa närmare bestämmelser för genomförandet av denna punkt enligt förfarandet i artikel 25, och särskilt de bestämmelser vilka möjliggör för medlemsstaterna att fastställa, med beaktande av strukturen på deras besättningar av tackor, den reducering som avses i punkt 1, och de bestämmelser vilka möjliggör för medlemsstaterna att lösa de särskilda problem som är förenade med överlåtelsen av bidragsrättigheter av producenter som inte äger den jord på vilken deras brukningsenheter är belägna.

5. I syfte att tillämpa punkt 1, skall medlemsstaterna fastställa en koefficient som uttrycker förhållandet mellan

a) det totala antalet djur som gav rätt till ett bidrag och som befann sig på någon av bidragsmottagarens jordbruksföretag vid början av något av regleringsåren 1989, 1990 eller 1991,

och

b) det totala antalet djur som ger rätt till ett bidrag för regleringsåret 1991.

Medlemsstaterna skall före den 31 oktober 1992 meddela kommissionen vilket år man valt för beräkningen i a.

2069/92 art. 1.2

6. Medlemsstaterna skall räkna om de individuella taken på ett sådant sätt att de kvantiteter som överstiger de tak på 500 djur och 1 000 djur som avses i artikel 5.7 minskas med 50 %. Dessa omräknade tak skall gälla från och med regleringsåret 1995.

233/94 art. 1.2 (anpassad)

Artikel 7

2069/92 art. 1.2

Artikel 5b

1. Varje medlemsstat skall upprätta en initial nationell reserv som uppgår till minst 1 % och högst 3 % av summan av de individuella taken för de producenter vars jordbruksföretag är belägna på medlemsstaternas territorium. Den nationella reserven skall även få de rättigheter som föreskrivs i artikel 6.4 b.

För Tyskland skall den initiala nationella reserven beräknas på grundval av summan av de individuella taken tillämpliga på de producenter vars brukningsenheter är belägna i de gamla västtyska delstaterna. Denna reserv berör endast dessa producenter.

Vidare skall för Italien och Grekland en särskild reserv med ett tak på 600 000 rättigheter för vardera medlemsstat upprättas, för att möjliggöra beviljandet av tilläggsrättigheter för de producenter som berörts av den situation som uppstått genom att ändringen i föreskrifterna om vilka djur som skall vara bidragsberättigade och införandet av systemet för individuella garantitak per producent grundade på antalet bidrag som betalats för det regleringsåret, sammanföll under regleringsåret 1991.

1265/95 art. 1.2 (anpassad)

Kommissionen skall kontrollera att tilläggsrättigheterna endast beviljas berörda producenter som dock inte kan erhålla fler rättigheter än de rättigheter som de skulle ha fått om den situation som avses i tredje stycket inte hade uppstått.

Med förbehåll för denna kontroll och inom gränsen för den särskilda reserv som avses i tredje stycket skall den nationella reserv som upprättats enligt denna artikel höjas med ett belopp som motsvarar summan av de tilläggsrättigheter som beviljas; denna höjning påverkar inte den tilläggsreserv som avses i punkt 3.

2. Medlemsstaterna skall använda sina nationella reserver i syfte att bevilja, inom reservens gränser, bidragsrättigheter till särskilt följande producenter:

2069/92 art. 1.2

a) Producenter som har lämnat en bidragsansökan före regleringsåret 1992 och som till den behöriga myndighetens belåtenhet har visat att tillämpningen av de tak som föreskrivs i artikel 6 skulle riskera deras jordbruksföretags lönsamhet, med beaktande av genomförandet av ett investeringsprogram för får- och getsektorn som utarbetats före den 1 januari 1993.

b) Producenter som för regleringsåret 1991 har lämnat en bidragsansökan, vilken på grund av extraordinära omständigheter skiljer sig från den faktiska situation som konstaterats tidigare regleringsår.

c) Producenter som regelbundet har lämnat en bidragsansökan utan att ha lämnat in en ansökan för regleringsåret 1991.

d) Producenter som lämnar en bidragsansökan för första gången för regleringsåret 1993 eller regleringsåren därefter.

e) Producenter som har förvärvat en del av ett område som tidigare använts för får- eller getproduktion av andra producenter.

3. En tilläggsreserv skall upprättas motsvarande 1 % av summan av taken för individuella producenter i de mindre gynnade områdena i varje medlemsstat. Denna reserv skall uteslutande fördelas till producenterna i dessa områden enligt kriterier som skall definieras av medlemsstaterna.

För Tyskland skall tilläggsreserven motsvara 1 % av summan av de individuella tak som är tillämpliga på de producenter vars jordbruksföretag är belägna i de mindre gynnade områdena i de gamla västtyska delstaterna. Denna reserv berör endast dessa producenter.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.4 f skall tillämpningsföreskrifterna för artikel 6 och denna artikel fastställas enligt förfarandet i artikel 25.

(anpassad)

Enligt samma förfarande skall åtgärder vidtas som är tillämpliga i fall när den nationella reserven i en medlemsstat inte fördelas.

Artikel 8

1589/96 art. 1.1

Artikel 5c

1. Genom undantag från artikel 6.1 gäller följande för Tysklands nya delstater:

(anpassad)

a) Det skall fastställas ett regionalt tak på 1 miljon bidragsberättigande djur.

b) Tyskland skall bestämma villkoren för fördelningen av detta tak och dess regionala uppdelning.

1589/96 art. 1.1

2. I de nya tyska delstaterna skall Tyskland senast från början av regleringsåret 2000 tillämpa de bestämmelser om individuella tak för varje producent som gäller i resten av gemenskapen, med förbehåll för villkoren i denna artikel.

Tyskland skall underrätta producenterna om deras individuella tak per producent, såvitt avser beviljande av de bidrag som föreskrivs i artikel 5. De individuella taken för producenter skall fastställas på grundval av det antal tackor för vilka bidrag betalades ut under regleringsåret som föregick det år då producenterna fick meddelande om sina individuella tak.

3. I de fall då naturliga omständigheter har lett till att bidraget för referensåret inte betalats ut eller bara delvis betalats ut skall beräkningen grundas på det antal djur som motsvarar det antal för vilket bidrag betalats ut närmast föregående regleringsår. Om bidraget för referensåret inte betalas ut eller bara delvis betalats ut till följd av tillämpningen av sanktioner i detta syfte, skall beräkningen grundas på det antal djur som konstaterats vid den kontroll som gett upphov till sanktionerna.

4. Om summan av alla individuella tak för producenter vilkas brukningsenheter är belägna i de nya tyska delstaterna är lägre än det regionala tak som fastställts för detta territorium, skall resterande bidragsrättigheter läggas till den tyska nationella reserv som avses i artikel 7.1. Den nya reserv som på detta sätt uppstår skall gälla för hela det tyska territoriet.

5. Om det är nödvändigt skall kommissionen fastställa tillämpningsföreskrifter för att genomföra denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 25.

Artikel 9

233/94 art. 1.3

Artikel 5d

Medlemsstaterna får tillämpa lämpliga miljöskyddsåtgärder på grundval av de särskilda förhållanden som råder i det område som används för produktion av bidragsberättigande får och getter.

De medlemsstater som begagnar sig av denna möjlighet skall fastställa lämpliga påföljder som står i ett rimligt förhållande till omfattningen av de ekologiska konsekvenserna om miljöskyddsåtgärderna inte efterlevs. Dessa påföljder får omfatta nedsättning eller om nödvändigt upphävande av de förmåner som är knutna till bidragsordningen i fråga. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder de vidtar enligt denna artikel.

[redacted]

Artikel 10	95/1/EG, Euratom, EKSG	*Artikel 5e*
1. Trots vad som föreskrivs i artikel 6.1-6.3, 6.4a, 6.5 och 6.6 skall det gälla en total ram för Österrike, Finland och Sverige för beviljande av det bidrag som anges i artikel 5. Det totala antalet bidragsrättigheter som omfattas av denna ram fastställs till	(anpassad)	
— 205 651 för Österrike,		
— 80 000 för Finland,		
— 180 000 för Sverige.		
Dessa siffror innefattar både de kvantiteter som skall fördelas initialt och de nationella reserver som byggts upp av dessa medlemsstater.		
2. Från den ram som anges i punkt 1 skall individuella begränsningar fastställas för producenter i Österrike, Finland och Sverige senast		
— den 31 december 1996 för Österrike,		
— den 31 december 1995 för Finland och Sverige.		
3. Med tillämpning av förfarandet i artikel 25 skall kommissionen besluta regler för tillämpningen av denna artikel och då särskilt de anpassningar och övergångsbestämmelser som behövs.		
Artikel 11	3013/89	*Artikel 6*
Interventionsåtgärder kan ta formen av stöd till privat lagring av lammkroppar och styckningsdelar därav.		
Artikel 12		*Artikel 7*
1. Om		
— det pris som fastställs enligt artikel 4, å ena sidan, och		
— marknadspriset i ett prisnoteringsområde enligt artikel 4.1, å andra sidan,		
är lägre än 90 % av det säsongsanpassade baspris som avses i artikel 3.2 och om priserna sannolikt kommer att bibehållas på samma nivå, får beslut tas att bevilja det i artikel 11 angivna stödet till privat lagring i det berörda prisnoteringsområdet.		
2. Om	1589/96 art. 1.2	
— det pris som fastställs enligt artikel 4, å ena sidan, och	(anpassad)	
— marknadspriset i ett prisnoteringsområde, å andra sidan,		

är lägre än 70 % av det säsongsanpassade baspriset och kan förväntas ligga kvar på samma nivå, får det i artikel 11 angivna stödet till privat lagring beviljas för det berörda prisnoteringsområdet. I sådana fall skall detta beslutas inom ramen för ett anbudsförfarande.

Detta stöd kan emellertid beviljas inom ramen för ett förfarande för förutfastställelse om det i brådskande fall är nödvändigt med privat lagring på grund av en särskilt besvärlig marknadssituation i ett eller flera prisnoteringsområden. I sådana fall kan detta förfarande endast beslutas för de prisnoteringsområden där denna marknadssituation har konstaterats.

1589/96 art. 1.2

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen anta allmänna bestämmelser för tillämpningen av denna artikel.

3013/89

4. Det förfarande som fastställs i artikel 25 skall användas för att bestämma följande:

a) De produkter och produktkvaliteter för vilka privat lagring medges.

b) Påbörjande av de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2.

1741/91 art. 1

c) Stödet till privat lagring, godkända kvantiteter och tidpunkten för när stödet skall upphöra.

3013/89

d) Andra bestämmelser för tillämpningen av denna artikel, särskilt de omständigheter under vilka interventionsåtgärderna får tillämpas.

Artikel 13

Artikel 8

1. Den maximalt garanterade nivån fastställs härmed till 63 400 000 tackor.

2. För varje regleringsår gäller följande:

— Om det beräknade antalet tackor överstiger den maximalt garanterade nivån för samma regleringsår, skall det bidrag som föreskrivs i artikel 5 reduceras, vad gäller både tackor och hongetter, med en effekt på baspriset av en koefficient som motsvarar en nedsättning av baspriset med en procent för varje procents överstigande av den maximalt garanterade nivån.

— Om det system som föreskrivs i första strecksatsen, tillämpat på det faktiska antalet tackor för det föregående regleringsåret, leder till att bidraget inte motsvarar det beräknade bidraget, skall justeringen göras vid tidpunkten för fastställandet av det slutgiltiga bidraget för tackor för det berörda regleringsåret eller, om detta inte är möjligt, i samband med beräkningen av det bidrag som skall beviljas för nästföljande regleringsår.

3013/89

När antalet tackor uppskattas skall de tackor som fötts upp inom före detta Tyska demokratiska republikens territorium inte tas med i beräkningen.

3577/90 art. 1 (anpassad)

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt om den koefficient och det bidrag som avses i punkt 2, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 25.

3013/89

4. Dock skall från och med regleringsåret 1993 den koefficient för reducering av baspriset som anges i punkt 2 uppgå till 7 %.

2069/92 art. 1.3

KAPITEL III

Handel med tredje land

3290/94 art. 1

AVDELNING II

Artikel 14

Artikel 9

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1 kan framläggande av en importlicens respektive en exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artikel 17.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Ett villkor för utfärdandet av sådana licenser kan vara att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Förteckningen över de produkter för vilka exportlicenser erfordras, licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 25.

Artikel 15

Artikel 10

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.

Artikel 16

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i den Gemensamma tulltaxan, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till Världshandelsorganisationen (WTO).

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 25 I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl.a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 17

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 25.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

a) En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").

3290/94 art. 1

Artikel 11

Artikel 12

b) En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").	3290/94 art. 1
c) En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella/nya mönster").	
Andra lämpliga metoder får antas.	
De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.	
3. De förvaltningsmetoder som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.	(anpassad)
4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, om den förvaltningsmetod som skall användas samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om	
a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung, och, i förekommande fall, upprätthållandet av traditionella handelsmönster,	
b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och	
c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.	
Artikel 18	*Artikel 13*
1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv eller passiv förädling i samband med de produkter som anges i artikel 1.	(anpassad)
2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.	

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

3290/94 art. 1

Artikel 19

Artikel 14

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller enligt bestämmelser som har antagits i enlighet härmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

a) Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

b) Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 20

Artikel 15

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 på grund av av importen eller exporten skulle påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

KAPITEL IV

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

För att ta hänsyn till de begränsningar i den fria rörligheten för varor som kan bli följden av åtgärder för att hindra spridning av djursjukdomar, får undantagsbestämmelser i syfte att stödja varje marknad som berörs av sådana begränsningar utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 25, men bara i den utsträckning och för den period som ovillkorligen krävs för att marknaden skall stödjas.

Artikel 22

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall artikel 92–94 i fördraget tillämpas på produktionen av och handeln med de produkter som anges i artikel 1 i denna förordning.

Artikel 23

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra den information som behövs för tillämpningen av denna förordning.

Bestämmelser för överlämnandet och distributionen av sådan information skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 25

Artikel 24

En förvaltningskommitté för får och getter (nedan kallad "kommittén") inrättas härmed. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 25

1. När förfarandet i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall föreslå kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3013/89

AVDELNING IV

Artikel 26

Artikel 27

Artikel 28

Artikel 29

(anpassad)

Artikel 30

95/1/EG, Euratom, EKSG

Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättats.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom en månad.

3013/89
(anpassad)

Artikel 26

Artikel 31

Kommittén får överväga varje annan fråga som hänskjuts till den av dess ordförande antingen på dennes initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 27

Artikel 32

Vid tillämpningen av denna förordning skall vederbörlig hänsyn tas till målen i både artikel 39 och artikel 110 i fördraget.

Artikel 28

Artikel 33

Bilaga 1 får ändras av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.

Artikel 29

Förordning (EEG) nr 3013/89 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt den jämförelsetabell som återfinns i bilaga 2, del A.

Artikel 30

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA 1

3013/89

1. FRANKRIKE:	Korsika.	
2. GREKLAND:	Hela landet.	
3. ITALIEN:	Latium, Abruzzerna, Molise, Kampanien, Apulien, Basilicata, Kalabrien, Sicilien och Sardinien.	
4. SPANIEN:	De autonoma landsdelarna Andalusien, Aragonien, Balearerna, Kastilien-La Mancha, Kastilien-Léon, Katalonien, Extremadura, Galicien, (med undantag av provinserna La Coruña och Lugo), Madrid, Murcia, La Rioja, Valencia och Kanarieöarna.	1601/92 art. 14 (anpassad)
5. PORTUGAL:	Hela landet, med undantag av Azorerna och Madeira	

[redacted]

BILAGA 2

Del A

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning 3013/89	Denna förordning
—	KAPITEL I
Artikel 1	Artikel 1
—	KAPITEL II
Artikel 2	Artikel 2
Avdelning 1	—
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1–5.4	Artikel 5.1–5.4
Artikel 5.5, första stycket, första strecksatsen	Artikel 5.5, första stycket, a
Artikel 5.5, första stycket, andra strecksatsen	Artikel 5.5, första stycket, b
Artikel 5.5, första stycket, andra strecksatsen, a	Artikel 5.5, första stycket, b första strecksatsen
Artikel 5.5, första stycket, andra strecksatsen, b	Artikel 5.5, första stycket, b andra strecksatsen
Artikel 5.5, andra stycket	Artikel 5.5, andra stycket
Artikel 5.6–5.10	Artikel 5.6–5.10
Artikel 5a.1–5a.3	Artikel 6.1–6.3
Artikel 5a.4 a–5a.4 d	Artikel 6.4 inledningsfrasen leden a–d
Artikel 5a.4 e, första stycket	Artikel 6.4 e
Artikel 5a.4 e, andra stycket	—
Artikel 5a.4 f	Artikel 6.4 f
Artikel 5a.5	Artikel 6.5
Artikel 5a.6	Artikel 6.6
Artikel 5b.1, första stycket	Artikel 7.1, första stycket
Artikel 5b.1, andra stycket	Artikel 7.1, andra stycket
Artikel 5b.1, tredje stycket	Artikel 7.1, tredje stycket
Artikel 5b.1, fjärde stycket	—
Artikel 5b.1, femte stycket	—
Artikel 5b.1, sjätte stycket, första delen av meningen	—
Artikel 5b.1, sjätte stycket, den delen av meningen som börjar efter andra kommatecknet	Artikel 7.1, fjärde stycket
Artikel 5b.1, sjunde stycket	Artikel 7.1, femte stycket
Artikel 5b.2	Artikel 7.2
Artikel 5b.3	Artikel 7.3
Artikel 5b.4, första stycket	Artikel 7.4, första stycket
Artikel 5b.4, andra stycket, första strecksatsen	Artikel 7.4, andra stycket

Förordning 3013/89	Denna förordning
Artikel 5b.4, andra stycket, andra strecksatsen	—
Artikel 5b.5	—
Artikel 5c	Artikel 8
Artikel 5d	Artikel 9
Artikel 5e	Artikel 10
Artikel 6–8	Artikel 11–13
Avdelning II	KAPITEL III
Artikel 9–11	Artikel 14–16
Artikel 12.1	Artikel 17.1
Artikel 12.2, första stycket, första strecksatsen	Artikel 17.2, första stycket, a
Artikel 12.2, första stycket, andra strecksatsen	Artikel 17.2, första stycket, b
Artikel 12.2, första stycket, tredje strecksatsen	Artikel 17.2, första stycket, c
Artikel 12.2, andra stycket	Artikel 17.2, andra stycket
Artikel 12.2, tredje stycket	Artikel 17.2, tredje stycket
Artikel 12.3	Artikel 17.3
Artikel 12.4	Artikel 17.4
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14.1	Artikel 19.1
Artikel 14.2, första strecksatsen	Artikel 19.2 a
Artikel 14.2, andra strecksatsen	Artikel 19.2 b
Artikel 15	Artikel 20
Avdelning III	—
Artikel 21–25	—
Avdelning IV	KAPITEL IV
Artikel 26	Artikel 21
Artikel 27	Artikel 22
Artikel 28	Artikel 23
Artikel 29.1	Artikel 24
Artikel 29.2	—
Artikel 30	Artikel 25
Artikel 31	Artikel 26
Artikel 32	Artikel 27
Artikel 33	Artikel 28
—	Artikel 29
—	Artikel 30
Bilaga 1	Bilaga 1
—	Bilaga 2

[redacted]

Del B

Förordningar som ändrar förordning (EEG) nr 3013/89

		EGT	
	nr	sida	datum
Rådets förordning (EEG) nr 3577/90 av den 4 december 1990	L 353	23	17.12.1990
Rådets förordning (EEG) nr 1741/91 av den 13 juni 1991	L 163	41	26.6.1991
Rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992	L 173	13	27.6.1992
Rådets förordning (EEG) nr 2069/92 av den 30 juni 1992	L 215	59	30.7.1992
Kommissionens förordning (EEG) nr 3890/92 av den 28 december 1992	L 391	51	31.12.1992
Rådets förordning (EEG) nr 363/93 av den 10 februari 1993	L 42	1	19.2.1993
Rådets förordning (EG) nr 233/94 av den 24 januari 1994	L 30	9	3.2.1994
Kommissionens förordning (EG) nr 1096/94 av den 11 maj 1994	L 121	9	12.5.1994
Rådets förordning (EG) nr 1886/94 av den 27 juli 1994	L 197	30	30.7.1994
Rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994	L 349	105	31.12.1994
Rådets förordning (EG) nr 1265/95 av den 29 maj 1995	L 123	1	3.6.1995
Rådets förordning (EG) nr 1589/96 av den 30 juli 1996	L 206	25	16.8.1996

ISSN 1024-4506

KOM(98) 88 slutlig

DOKUMENT

SV **03 10 01**

Katalognummer : CB-CO-98-093-SV-C

ISBN 92-78-31180-4

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg